

תפ (ירושלים) 59471-08-20 - מדינת ישראל נ' מוחמד גית

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 59471-08-20 מדינת ישראל נ'
גית(אחר/נוסף) ואח'

לפני כבוד השופט אביחי דורון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מוחמד גית

2. מוחמד אבו חמדה

3. אחמד חוסין

הנאשמים

גזר דין נאשם 1

הנאשם הודה והורשע, ביום 27.7.21, בכתב אישום מתוקן בהסדר שלא כלל הסכמה עונשית, בכך שביום 19.8.20, חבר עם נאשמים אחרים במטרה לגנוב רכב, הנאשם ואחרים החזיקו ברכב בו נסעו כולם מחשב המשמש לפריצה לרכבים, הנאשם ואחר פרצו לרכב מזדה, הנאשם נהג ברכב הגנוב עד שנתפס על ידי שוטרים, אז התנגד בכוח למעצרו, ובסמוך לכך עצרו השוטרים את האחרים שנסעו ברכב אחר.

הנאשם הורשע אפוא בגניבת רכב בצוותא, החזקת כלי פריצה, נהיגה ללא רישיון, נהיגה ללא ביטוח והתנגדות בכוח למעצר.

בהסכמת הצדדים נשלח הנאשם לשירות המבחן להכנת תסקיר.

הנאשם היה עצור מיום 19,8,2020 ועד ליום 2.9.2020, סהכ 15 ימים לאחריהם שוחרר בתנאים מגבילים שהלכו והוקלו עד שבוטלו.

דיון ראשון התקיים לפניי ביום 30.12.2020.

בתסקיר מעצר שהוגש בעניינו ביום 6.12.20 הוגדרה רמת הסיכון להישנות עבירות כבינונית.

תסקירי שירות המבחן:

מתסקיר ראשון שהוגש ביום 19.7.22 עולה כי הנאשם בן 22, נמצא במערכת יחסים בעייתית עם שאר בני משפחתו, סיים חמש שנות לימוד והוא אנאלפבית.

עוד צוין כי לנאשם 8 הרשעות תעבורתיות ביניהן גם נהיגה ללא רישיון, בעטיין נענש במאסר בפועל וענישה נלווית.

במסגרת חקירת המבחן שנערכה עקב עבירות התעבורה התגלו סתירות משמעותיות בין המידע שמסר הנאשם לבין המידע שמסר במסגרת החקירה הנוכחית.

גם אז, ניסיונות לשילובו בטיפול עלו בתוהו.

עוד עלה, כי לנאשם הרשעה מאוחרת בעבירה של הפרעה לשוטר ונהיגה ללא רישיון, ומעיון במרשם התעבורתי שלו עולה כי בשנת 2024 נדון לפסילה בגין נהיגה במהירות העולה על המותר, תוך הפעלת הפסילה מהתיק הפלילי.

הנאשם אינו עובד כיום בשל כאבי גב, לא הגיע לשתי בדיקות שתן אף שמסר שאינו משתמש בסמים.

הנאשם הסביר את עבירותיו בטענה כי חבריו שמו לו סם במשקה ששתה, לא היה מודע למעשיו ולא היתה לו כוונה לרווח כלכלי.

עם זאת, הנאשם קיבל אחריות מסוימת על מעשיו וביטא צער וחרטה.

לאור כל אלה, בצד התרשמות מצעיר בעל שאיפות טובות שאינו מצליח לממשן, ובשל סירובו להשתלב בטיפול, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית, והמליץ לענוש את הנאשם במאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

בתסקיר שני מיום 10.10.24 הוסיף שירות המבחן כי הנאשם גרוש ואב לשני ילדים, גרסתו לעבירות היתה כי קרובי משפחתו השפיעו עליו, נתנו לו חומרים משני תודעה וכי הוא אינו זוכר דבר מיום האירוע.

הנאשם שב וסירב להשתלב בטיפול.

בהינתן כל אלה, ציין שירות המבחן כי הנאשם אינו מקבל אחריות על מעשיו, ושב על המלצתו העונשית הקודמת.

בתסקיר שלישי ואחרון מיום 9.12.24 ציין שירות המבחן כי לדברי הנאשם משפחת גרושתו הסתירה ממנו מידע אודות פטירת בנו לאחר מחלה קשה וכי לא היה יכול להשתתף בהלווייתו עקב צו איסור יציאה מהארץ שעמד נגדו, אך חבריו ובני משפחתו עוטפים ותומכים בו.

הנאשם שב על סירובו להשתלב בהליך טיפולי, ושירות המבחן שב על המלצותיו העונשיות.

חוו"ד הממונה על עבודות השירות מצאה את הנאשם כשיר לריצוי מאסר בהן.

טיעוני הצדדים

המאשימה זיהתה את הערכים המוגנים שנפגעו כפגיעה בזכות הקניין, ערעור תחושת הביטחון הציבורי, ואני מקבל זיהוי זה.

המאשימה הפנתה לתסקירי שירות המבחן המציינים כי הנאשם לא לקח אחריות למעשיו ולא הסכים להשתתף בטיפול.

עוד ציינה כי חלקו של הנאשם בעבירות היה גדול יותר מזה של שותפיו, וכי מתחם העונש שיש לגזור על הנאשם בגין עבירת הרכב צריך לנוע בין 20-30 חודשי מאסר, בעוד בגין עבירת ההתנגדות למעצר עליו לנוע בין 3-6 חודשי מאסר.

המאשימה ביקשה לדחות את המלצת שירות המבחן למאסר בעבודות שירות בטווענה כי שירות המבחן לעולם אינו ממליץ על מאסר בפועל.

סה"כ ביקשה המאשימה מתחם כולל הנע בין 24-36 חודשי מאסר, ועתרה למקם את הנאשם בחלקו התחתון ולהטיל עליו מאסר לתקופה בת 24 חודשים, מאסר על תנאי, קנס, פסילה, פסילה על תנאי והתחייבות.

המאשימה ציינה כי לנאשם הרשעה מאוחרת לעבירה בה הורשע.

הסנגור חלק על עתירת המאשימה למאסר, נוכח גזרי הדין שהוטלו על שני הנאשמים האחרים בתיק, למאסר בעבודות שירות, ומשלא ערערה עליהם, כך הסנגור - כמו השלימה עם העונשים שהוטלו.

לטענת הסנגור אין הבדל משמעותי בין חלקו של הנאשם לחלקם של שותפיו לעבירות, ההגעה למקום

היתה ברכבו של הנאשם 3, לידו ישב הנאשם 2, אז הורידו את הנאשם שבפניי ולמעורב נוסף, המתינו לנאשמים ואספו את המעורב על מנת להורידו במקום אחר.

לטענתו מובילי התכנית היו הנאשמים 2 ו-3 בעוד מרשו רק שימש כלי בידיהם על מנת לפרוץ ולנהוג ברכב שנפרץ.

הסנגור ביקש לייחס משמעות מועטה לעבירה הנוספת שהורשע בה מרשו, ציין את התמונה העולה מהתסקירים לפיה הנאשם סבל במהלך ההליך המשפטי נוכח פטירת בנו והמניעות שהיתה לו להשתתף בלוויתו.

עוד ציין כי לנאשם לא היה עבר פלילי בעת ביצוע העבירה, וכי מתחם הענישה בעניינו צריך לנוע בין מספר חודשי מאסר בודדים שירוצו בעבודות שירות ועד למאסר בפועל.

בדבריו לפני אמר **הנאשם** כי טעה ולמד לקח מטעותו, הוא נמצא רחוק מילדו (הנמצא בירדן, א.ד.) החולה, ולא היה יכול להשתתף בלווית בנו שנפטר.

עוד אמר כי הוא רוצה להתחיל חיי מחדש, ולגור עם גרושתו ובנו. (אף שהנאשם איזכר אותה כאשתו ולא כגרושתו).

דין והכרעה:

אני מקבל, כפי שצינתי, את זיהוי הערכים המוגנים שנפגעו, ואף הייתי מוסיף להם את הפגיעה בשלטון החוק נוכח התנהגות הנאשם בעת מעצרו, וקובע כי בהתחשב בתכנון שקדם לעבירה, ובאופי ההתנגדות למעצר (אגרוף לאפו של השוטר העוצר), מידת הפגיעה בערכים המוגנים היתה בינונית גבוהה.

עיון בפסיקה שציטטה המאשימה לתמיכה בעמדתה מורה כי בית המשפט העליון אישר גז"ד של בית משפט השלום שמתח מתחם ענישה שבין 9 - 18 ח' מאסר בפועל לעבירה דומה, לעומת זאת, מהת"פ שאוזכר לא ניתן ללמוד דבר כי מתחם הענישה נמתח בו על כלל עבירות הנאשם באותו מקרה.

עיון בפסיקה שנתמך בה הסניגור מעלה מתחם ענישה שבין 6-15 חודשי מאסר, באשר לרע"פ הנוסף איני מוצא לנכון להסתמך עליו היות ששם מדובר היה בניסיון גניבת רכב שנכשל ומרבית ההצדקה לעונש שהוטל נשענה על היות העבירה ניסיון ולא ביצוע מושלם.

באשר לפסיקה הנוספת, של המותב דנן, שם היה מדובר בניסיון גניבת רכב, הסכמתי עם הסנגור (אותו

סנגור) כי מתחם הענישה בעבירה צריך לנוע בין 7 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד שנה וחצי מאסר בפועל, ובסופו של דבר הטלתי על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל אף שחוו"ד ממונה קבעה כי הנאשם כשיר לרצות מאסר בעבודות שירות.

את מתחם הענישה קבעתי בדינם של שני שותפיו של הנאשם ככזה שנע בין 9 חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות ל 18 חודשי מאסר בפועל.

יצוין כי כתב האישום נגד הנאשם כולל עוד מספר עבירות שהנאשמים 2 ו-3 לא הואשמו ואף לא הורשעו בהן, כגון נהיגה ללא רישיון, נהיגה ללא ביטוח והתנגדות למעצר.

בתיק זה גזרתי את דינם של שני שותפיו הנאשם, האחד למאסר בעבודות שירות למשך 9 חודשים (נ' 3) וענישה נלווית והשני למאסר בעבודות שירות למשך 8 חודשים וענישה נלווית (נ' 2).

גם שם - כמו עתה, חלק מטיעוני הסנגור התמקד בעקרון אחידות הענישה.

בחנתי אפוא את ההבדלים המרכזיים בין הנאשמים ואלה הם:

· לנאשם 1 עבירות נוספות שלשניים האחרים אין.

· לנאשם 1 עבר נקי ברישומיו הפליליים אך עבר לא מבוטל ברישומיו התעבורתיים בגינם אף ריצה, כעולה מתסקיר שירות המבחן, עונש מאסר בפועל בעוון נהיגה ללא רישיון ועבירות נוספות, לנאשמים 2,3 אין עבר פלילי ואין עבר תעבורתי.

· לא מצאתי כי טענת הסנגור שמרשו נגרר אחרי חבריו, נשענת על אדן כלשהו, קל וחומר שטענת מרשו בשירות המבחן כאילו האחרים שמו סם כלשהו במשקה שנתנו לו, (או בגרסה אחרת לפיה קרובי משפחתו שמו סם במשקה שלו, א.ד.) עולה בקנה אחד עם מסקנת שירות המבחן כי תיאור הנאשם את חייו ומעורבותו בעבירות שונה מהותית מדבריו בחקירת הנוער שנעשתה לגביו בעבר.

· לא זו, אף זו - אין לדעת מי הוביל את "קשירת הקשר" או יזם אותה, ממילא עבירה זו נמחקה מכתב האישום לגבי שלושת הנאשמים. מה שברור הוא כי הנאשם הוא שפרץ לרכב, הוא שנהג ברכב, והוא שהתנהג באלימות עת נעצר על ידי השוטרים, מה שלא ניתן לומר על מי משותפיו.

· שלושת הנאשמים סברו כי הם אינם זקוקים לטיפול, אלא שבגין הנאשמים 2,3 הוגש רק תסקיר אחד, בעוד סנגורו של הנאשם עשה מעל ומעבר לטובת מרשו, והביא לכך ששלושה תסקירים הוגשו בעניינו, בשלושתם עמד הנאשם כחומה בצורה, ולא רק טען את טענת הסימום, אלא אף

הוסיף שאינו זוכר דבר וחזר שוב על אי נזקקותו להסתייע בטיפול.

אין לי אלא לחזור על מתחם הענישה שקבעתי לגבי גניבת הרכב בגזר דינם של הנאשמים האחרים, והוא נע בין 9 חודשי מאסר בעבודות שירות ל 18 חודשי מאסר בפועל.

אוסף עוד כי עבירת ההתנגדות בכוח למעצר תלויה בנסיבותיה, וברמת הפגיעה בערך המוגן ולכן אני אומד אותה כנעה בין 3-6 חודשי מאסר.

אזכיר עוד כי המאשימה טענה למתחם ענישה בעניינם של שני הנאשמים האחרים לעניין גניבת הרכב בלבד כנע בין 13-24 חודשי מאסר, בעוד בטיעוניה בעניינו של הנאשם טענה למתחם הנע בין 20 - 30 חודשי מאסר בפועל.

באומדן כלל עבירות הנאשם, לרבות הנהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, גניבת הרכב וההתנגדות למעצר בכוח, אני סבור כי מתחם הענישה צריך לנוע בין 12 ל 30 חודשי מאסר בפועל.

בהתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים, חלקו של הנאשם ועברו התעבורתי אני סבור כי יש למקם את הנאשם בסמוך למרכז המתחם בהתחשב בהודאתו והחיסכון בזמן השיפוטי ולהטיל עליו את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 18 חודשים בניכוי 15 ימי מעצרו, הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 23.10.25

2. אני גוזר על הנאשם מאסר למשך 7 חודשים אך הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא כל עבירת רכוש מסוג פשע לפי חוק העונשין, וכן עבירה של נהיגה ללא רישיון.

3. אני גוזר על הנאשם מאסר למשך 3 חודשים אך הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא כל עבירת רכוש מסוג עוון לפי חוק העונשין, למעט החזקת רכוש החשוד כגנוב, או עבירה של התנגדות למעצר בכוח לפי סעיף 47 לפסד"פ, או עבירה של נהיגה ללא ביטוח לפי פקודת ביטוח כלי רכב מנועי.

4. אני פוסל את הנאשם מהחזקת רישיון נהיגה למשך 6 חודשים שתחילתה ביום שחרורו מהכלא. הנאשם יפקיד רישיונו במזכירות בית המשפט עד יום 22.10.25.

5. אני פוסל את הנאשם מהחזקת רישיון נהיגה למשך 6 חודשים ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מסיום פסילת רישיונו אחת מכלל עבירות התנאי שאוזכרו לעיל.

6. קנס בסך 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס לא יקוזז כנגד ההפקדה שהפקיד הנאשם נוכח מימוש עיקול שהוטל עליה. הקנס ישולם עד ליום 1.1.26

7. אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו מהכלא אחת מכלל עבירות התנאי שאוזכרו ישלם סך 15,000 ₪.

ניתנת בזו הוראה כללית למוצגים

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי

19.10.2025